

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

§. 1. De precio rerum venalium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

De precio rerum Venalium.

3 **D**Vplex est precium rerum venalium; vnum legitimum, id est, publica lege taxatum, ad cuius taxationis obseruationem omnes venditores obligantur sub virtute iustitiæ, nisi manifestè iniusta sit, videlicet, si pistoribus taxetur pondus panis, non secundum proportionem valoris tritici: aut si lex iubet, vt frumentum superueniente sterilitate eodem precio vendatur, quo antè, cum esset copia. Nam propter circumstantiam accidente mutatione, precium quoque à Magistratu mutari continet.

4 Tempore sterilitatis non potest Magistratus sibi agricolis pretium frumenti taxare, alijs mercibus non taxatis; alioquin iniustam læsionem agricolæ patientur. Esto pauperibus hoc modo consultum esset, tamen iste succursus non ab vno hominum genere, V. C. agricolis, sed omnium fieri debet.

Alterum est precium naturale, quod, seclufa legalis definitione, ex ipsarum mercium natura sumitur, idque cum habitudine ad humanum vsum, affectionem, voluptatem.

Sic panem pluris æstimamus, quam mures, ob maiorem illius vtilitatem &c.

Discrimen est inter hæc duo; quod precium legitimum consistat in indiuisibili. Naturale autem latitudinem habet, pendens ab hominum æstimatione & affectu; siquidem varij homines de rebus variè iudicant. Quare triplex precium à Doctoribus statuitur, supremum, mediocre, infimum, quam latitudinem precij iusti, dum venditores non excedunt, à peccato iniustitiæ immunes sunt, licet alijs summo, alijs medio-

alijs infimo precio vendant. Quare etiam em-
poribus concessum est licitari, siue precium offerre,
sed intra latitudinem.

Vnde Pomponius. *In pretio emptionis & venditionis
naturaliter licere contrahentibus se circumuenire.* In con-
scientia tamen omnis venditio, in qua iusti precij la-
tudo exceditur, & omnis emptio, in qua iusti precij
quantitas non attingitur, iniquitatem continet; ideo-
que per restitutionem ad aequalitatem reducenda
est, nisi liberalis remissio saltem praesumpta, eius, qui
deceptus fuit, accesserit. Aut si vterque sciat valorem,
praesumenda est donatio. Nam vniuersum, si quis sci-
entia non debere, aliquid soluat, donare censetur:
quare tanquam indebitum repetere non potest.

In externo foro ob vitandas lites non succurritur
contrahentibus, nisi si ultra dimidium iusti laesi fuerint
est, nisi dimidiam iusti pretij partem alteruter ac-
cepit; V. G. si merx, cuius iustum precium vendi-
tionis tempore minimum erat 10. aureorum, vendi-
ta sit minus 5. aureis, competit venditori actio ad-
uersus emptorem, vt vel rescisso contractu mercem
restituat, preciumque suum recipiat, vel iusti pretij
defectum suppleat.

Pari modo sicut in decepto venditore; ita etiam in
decepto emptore dimidium iusti aestimandum est,
quia aequa est laesio enormis & damnum, id etiam
valet in alijs permutationibus.

Rescisso contractu emptionis ac venditionis pro-
pter laesionem enormem, fructus temporis interme-
di ad emptorem tanquam dominum spectant, sicuti
periculum rei ad eundem pertinebit. Alia ratio
est, si venditio rescindatur propter pactum adiectio-
nis in diem; id est, si intra tempus certum precium,
Nn solu-

solutum non sit, res in empta esto. Tunc enim fructus temporis intermedij sunt emptoris, quia res scilicet eiusmodi contractu propter pactum, perinde est, ac si nulla emptio & venditio intercessisset.

NB. Licet iure canonicò deceptis infra dimidium iusti denegetur actio iudicialis, conceditur tamen eius denunciatio Evangelica, per quam deceptores de iniquo damno resarciendo frustrandi moniti, tandem Prælato denunciantur, ut ad quod sub peccato mortali præstare debent, compellantur.

9. Iustum mercis premium est, quod loci consuetudo approbat, secundum communem hominum opinionem. Unde ille non peccat, qui sciens copiam frumentorum brevi tempore superuenturam, suo precio consueto vendit. Nam rerum præcia non priuata vnius vel alterius hominis noticia aut affectione sed vt dictum est, ex communi ciuium estimatione accipienda sunt.

NB. Quæstor ceu dominus scripsit, frumentum fore carum, idè debere vendere, potest solvere, post 3. septimanam aut alteram vendere, lucrando (si V.C. pro 1000 scaphas dedit 5000. & postea leant 6000.) 1000. Siquidem antea precio minore frumentum quod vendendū erat, ipse emptor postea, verò tanquam suum effectum carum detraxit.

10. Variæ causæ sunt, ob quas rerum venalium præcia augeri vel minus solent. 1. Penuria mercium, multitudino emptorum, paucitas vendentium, augent rerum præcia. 2. Pecuniæ abundantia efficit, vt rerum præcia crescant; eiusdem inopia, vt decrescant. 3. Est modus vendendi. Nam merces quæ sub habet

venduntur, vel in foro scrutariorum minoris aestimari so-
 leant, quam quae in propria officina quaeruntur. 4. Est
 singularis commoditas, quam venditor ex re vendita
 habuit, eaque in gratiam emptoris se spoliatur. 5. Si em-
 ptori commodum non sit emere, sed à venditore ro-
 gari, ob hanc circumstantiam aliquantulum minui-
 tur pretium mercis: sicuti & pretium locationis; si
 conductori commodum non sit conducere.

§. II.

Dere vendita, seu merce.

Nondum dabitur venditor fidem habere emptori in
 pretij solutione, ideoque mercis dominium
 non transferre: aliàs dominium mercis emptori non ac-
 quiratur, nisi vel soluto precio, vel cautione pignoris,
 si venditor alia ratione emptoris fidem securus fue-
 rit. Ratio, quia dum ex parte emptoris contractus
 nondum completus est, merito venditor rem ven-
 ditam sibi obligatam tenet.

Res in specie empta, si etiam ante traditionem
 ab emptoris culpa pereat, emptoris damnum
 est: V. C. grex ouium, vini dolium, hic equus, hæc
 arca, ligni plaustrum: secus si res indeterminatè, seu
 in genere empta fuit. V. C. ex grege 10. oues.

Venditio interdum fit ad numerum vel mensu-
 ram. V. C. in singulas vini amphoras, certum precium
 stipulando, & tunc periculum ad venditorem perti-
 net, donec mensuratum fuerit, eò quod venditio an-
 te non perfecta censeatur, sed quasi sub conditione
 facti dimensio, numeratio &c. accesserit. Quod si
 venditio fiat ad corpus, id est, ut totum simul vendi-
 tum fuerit, V. C. plaustrum vini; neque actum, ut degu-
 stare

Nu 2 stare